

РЕШЕНИЕ

№ 7893

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Атанас Николов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **51** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от СДРУЖЕНИЕ БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ВОДНА ТОПКА, ЕИК[ЕИК], чрез адв. П. В. П. от САК, срещу Решение от 24.11.2024 г., постановено по НАХД № 12277/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2400250 от 13.08.2024г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на ЮЛНЦ - СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ВОДНА ТОПКА“, с ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лв. за нарушаване нормата на чл. 303, ал. 3 от КТ.

С касационната жалба решението на СРС се атакува като неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът счита, че неправилно СРС е приел, че доверителят му е имал качеството на работодател и, че лицето З. В. не е извършвало трудова дейност. Сочи се, че липсата на конкретни факти относно извършването на нарушението и неговото установяване в АУАН и НП е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното дружество, тъй като не може да се разбере за извършване на какво конкретно нарушение е ангажирана неговата

административнонаказателна отговорност. На изложените основания настоява за отмяна на въззивното решение и за постановяване на друго, с което процесното НП да се отмени изцяло. В съдебно заседание представител на касатора не се явява.

Ответникът по касация - Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., в съдебно заседание, чрез юрк. Б., настоява за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна и за оставяне в сила решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на противната страна, ако такъв бъде заявен в по-голям размер от нормативно определения минимум.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Настоящата инстанция възприема изцяло установеното от районния съд от фактическа страна и правните му изводи, които не се налага да бъдат преповтаряни още веднъж в мотивите към настоящото решение и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2 изр. второ от АПК.

След анализ на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите Х. и Б., въззивният съд приел за доказано, че оспорващото дружество е осъществило състава на нарушение по чл. 303, ал. 3 от КТ – като е наело на работа непълнолетно лице без разрешение на инспекцията по труда, каквато е обвинителната теза на АНО. Установил също, че в хода на проведеното административнонаказателно производство, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на санкционния акт само на това основание. Видно от мотивите на оспореното решение, съдът е обосновал извод, че административнонаказващият орган правилно е квалифицирал деянието като нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ и е приложил кореспондиращата санкционна разпоредба на чл. 414, ал. 1 от същия Кодекс.

Решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон.

С разпоредбата на чл. 303, ал.3 от КТ е предвидено, лицата от 16 до 18 години да се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. Приемането на работа, по смисъла на чл. 303, ал.3 КТ, предполага отношения по предоставяне на работна сила, които се уреждат само като трудови. В тази връзка, за да е налице нарушение на чл. 303, ал.3 КТ - приемане на работа на непълнолетно лице без разрешение на инспекцията по труда, следва на първо място да се твърди и да е установено по безспорен начин съществуващо към момента на проверката трудово правоотношение между непълнолетното лице и приемащото го на работа дружество. В случая, съществуването на такова трудово правоотношение между непълнолетния З. В. и ЮЛНЦ - СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ВОДНА ТОПКА“ не се твърди от АНО в съставения АУАН и в издаденото въз основа на него НП. Нещо повече, в хода на съдебното следствие пред СРС разпитаните свидетели Ш. Х. /актосъставител/ и Е. Б. /свидетел при съставянето на АУАН/ – служители в ДИТ – С.,

сочат, че в хода на проверката са изискани и проверени граждански договори, сключени между непълнолетния В. и ЮЛНЦ - СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ВОДНА ТОПКА“, с които не може да се обоснове извършването на визираното в чл. 303, ал.3 от КТ нарушение. В този смисъл съществуването на трудово правоотношение между непълнолетния В. и касатора не е установено и безспорно доказано, а като е приел обратното СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, а вместо него да се постанови друго, с което издаденото срещу ЮЛНЦ - СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ВОДНА ТОПКА“ наказателно постановление бъде отменено.

При този изход на спора, на касатора се дължат разноски, каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 24.11.2024 г., постановено по НАХД № 12277/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2400250 от 13.08.2024г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на ЮЛНЦ - СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ВОДНА ТОПКА“, с ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лв. за нарушаване нормата на чл. 303, ал. 3 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.